

(כל הוכיות שמורות)

אניות הנוסעות לישראל במפרץ אילת לא ייתקלו בעתיד הקרוב בקשיים. משרד החוץ האמריקאי הודיע בימים האחרונים למצריים ולערב הסעודית כי לא ירשה הפרעות לשיט במפרץ אילת. עם זאת, הציע משרד החוץ האמריקאי לישראל למעט בהשגת אנית הנושאת דגל ישראלי במפרץ זה, ואף ימסיד בלחצו להוצאת אניות חיליהם הישראלי מן המפרץ.

ישראל תחליש את התנגדותה הסובייטית לברית בגדאד. חששותיה של ישראל לחיזוקה של ברית זאת ולהפעלתה הלכה למעשה התמעטו לאחר שארצות הברית הודיעה, כי במחירת הגרית לא ייעשו מוח אצדים העולמים לפנוע בישראל, ואף הכייתה כי לא תעבור בשוויץ נפתש על התגרות סרית בישראל, אם תחיה כזאת.

שיחות עם משרד החוץ האמריקאי על אספקת נשק חדש לישראל יתנהלו עלידי אבא אבן, מיידי עם שובו לארצות הברית בשבוע הבא. הממשלה דורשת אספקה נוספת ומוגברת של נשק חדש, ללא תשלום או בתנאי אשראי נוחים, כמשקל נגדי למשלוחי הנשק הסובייטי לסוריה. מצד שני, לא תבקש ישראל הצהרה אמריקאית גלויה על נכונותה של ארצות הברית לסייע בהגנת ישראל, אם תותקף עלידי סוריה.

נטיעת העצים באיזור המפורז בסביבת ארמון הנציב בירושלים לא תיפסק, למרות רישותיו החוזרות והנשנות של המוכיר הכללי של האו"ם דאג האמרישילר. כן לא תקבל ישראל את עמדת האמרישילר בקשר להשלמת ביצוע תוכנית ייבוש החולה. ממשלת ישראל לא תירחע אף מהחרפת יחסים עם מזכיר האו"ם על רקע זה.

לעומת זאת, תצביע ישראל בעצרת האו"ם בעד בחי רתו מחדש של האמרישילר כמזכיר כללי. הממשלה החליטה שלא להפגין בהצבעה נגדו, את מורת רוחה מן האופן בו סיפל בבעיות ישראל בשנה החולפת. ההצעה ברוח זאת נידחה, נוכח הישגול כי האמרישילר עתיד להיבחר בין כה וכה, ואין להתי גרות בו, לקראת תקופת שירותו הבאה.

הוואתיקאן יחדש מערכה תעמולתית מידינית אנטי ישראלית. מערכה זאת תתבסס בראש ובראשונה על הדרישה המחודשת לבני אוס ירושלים. כן ידרוש הוואתיקאן יתר עוצמות לכנסות ולמסדרים הנוצי ריים, הנמצאים בשטחה של מדינת ישראל.

לעומת זאת, תזכה ישראל בקלף תעמולתי חזק מן הצד המוסלמי. בקרוב יצא אחד מאנשי הדת החוטלמים חיוסבים במדינה למסע הרצאת ופגישות, בו ילמד טניגריה על ישראל.

תוכנית חדשה לקרוב לבכות מפלגת תפורסם עלידי דוד בן גוריון עם תום חופשתו. תוכנית זאת תבוסס עלידי יוצרה על הצורך בכוננות מיוחדת, נורח סיכויי עלייה גדילה של יהודי ברית המועצות. המחייבים, לדעת בניי, ליכוד מחודש של השורות המפלגתיות. על עניין זה, ירבה בן גוריון לכתוב ולדבר בחוזשים הקרובים.

ייתכן כי העלאת מחיר החשמל, בה מתלבטת הממשלה מזה זמן רב, תיפול לבסוף על שכם הצרכן הביתי. חיוסובים שנערכו במשרד המסחר והתעשייה היכחו כי לא תיתכן העלאת מחיר החשמל התעשייתי ללא עליית מחירים כללית של המוצרים, דבר העלול לקשע כליל את יסודות יציבות המחירים היחסית. חיוסובים אלה גילו גם כי העלאת מחיר החשמל לצריכה ביתית תהיה מסוכנת פחות לחיוסובי המוד.

סניפים של הבנקים הגדולים יפתחו ככל איזורי הפיתוח. פעולה זאת תינה מסיוע ממשלתי נדיר ביותר, בצורה של הלוואות בסכומים גדולים ולמועדים ארוכים.

ייתכן כי בקרוב יחפשו מועמד אחר לראשית הוועדה להגהות העשור של המדינה. אישיותו של יוסבראש יד חיים חייצמן מאיר ווייסגאל, שמינויו נתקל בהתנגדות מן הרגע הראשון, עוררה תרעומת רבה עדי יותר עם תחילת הפעולה המעשית. נציגי המשרדים הממשלתיים השונים כבר הודיעו כי לא יוכלו לפעול בשיתוף עם ווייסגאל, שאינו מתחשב בדעתם, מזולזל בהם ועושה הכל על דעת עצמו בלבד.

בתי החרושת לזכור בישראל יחיו הקורבנות הבאים של התקפת הרבנות הראשית. לאחר שהרבנות איימה בחיס על חלב תנובה, אם לא יחולט גידול החזירים במשקיה, ולאחר שאיימה על בית החרושת לגיר כי לא תרשה להדפיס ספרי קודש על תוצרתו אם לא ישמור על השבת לכל דיקדוקיה, תאייס עתה הרבנות לאסר על יהודים דתיים להמתיק את התה בסוכר מתיצרת הארץ, אם לא ימנעו בתי החרושת ברמת גן ועפולה (שניהם עובדים רק ששה שבועות בשנה) לשבות מכל עבודה בימי השבת.

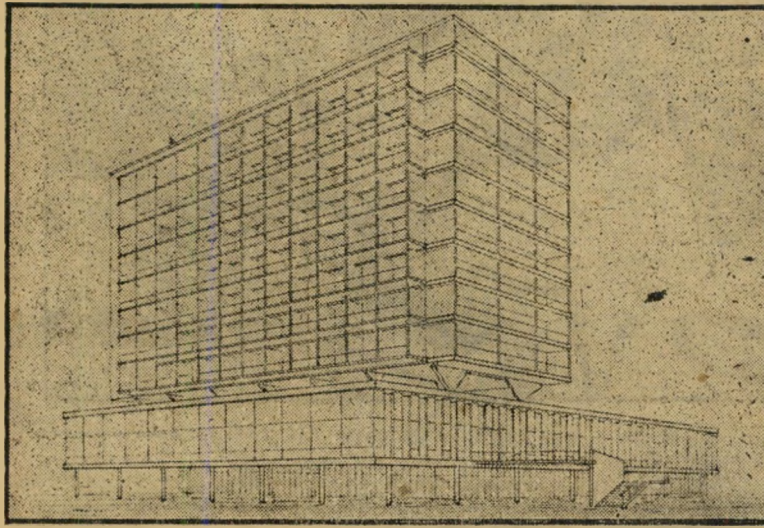
ייתכן מאד כי "מועדה התיאטרון" לא יפתח עוד. המועדה, שנוסד לפני חודשים אצדים עלידי אנשי התיאטרון הקאמרי יוסף מילוד ויצחק קדישזון, לא קיים את מלוא התקנות הכלכליות שתלו בו מקימיו, ומאזנו במשך חודשי קיומו הסתכס בתוצאות שליליות למדי. לפי שעה, נסגר המועדה לחודש ימים.

(המשך סעמוד 4)

עבודת ההיכל להשיב. הם לא יכלו למחוק את הרושם שאת שגיאת המכניעים ישלם ה' אורח התלאביב מכיסו.

היה היה איש עשיר

אחד האנשים העשירים ביותר בתלאביב, לפני 40 שנה, היה אדם שאיש אינו זוכר את שמו הפרטי. קראו לו ירחו. הוא היה עשיר מאוד. את כספו השקיע ירחו בקניית מגרשים. הוא קנה שטח אדמה עצום ברחוב אלנבי, במקום בו עומדים כיום בנין הפסג' ליד סמטת ישה חפץ ורובע שלם של בנינים מסביבו. שטח אדמה נוסף קנה ירחו בצפון תלאביב, במקום שהיה כולו חולות. כשתלאביב התרחבה, בנה ירחו על שטח האדמה בצפון את קולנוע הקיץ ג'ורניה. אותו קרא על שם בתו. היה זה בשנת 1921. ירחו, שהיה כילי וקמצן, התגורר בצריף בשטח הקולנוע, התפרנס ממכירת גזוז. זמן קצר אחרי כן היגר ירחו לארצות הברית, התכיר את אולם הקולנוע הענקי (אלפיים מקומות) ליעקב דוידון, כיום יר

תוכנית מגרדיהשחקים במגרש "ג'ורניה", תלאביב. במקום טרזן בין העצים, קפה בקומה ה-14

שבראש התאחדות בעלי הקולנוע. טרזן וחבורתה ג'ונגל. תולדותיו של ג'ורניה הן תולדות תלאביב. בשעתו היה זה מרכז פעולות התרבות של העיר. כאן הופיעה התזמורת הארץ ישראלית, ב' ניצוחו של הוברמן, כאן נערכו ההופעות הראשונות של האופרה הארץ ישראלית של גולניקין. במשך שנים היה ג'ורניה מקום הבידור העממי של תלאביב.

התיקי תלאביב זוכרים את טרזן התל איביי. היה זה בחור חסון ומגודל, שהת' גנר ממש כטרזן בין העצים של ג'ורניה. סביבו התקבצה חבורת הרפתקנים שקראו לעצמם חבורת הג'ונגל, חיו חיי חברה עשיר רים על העצים במקום וסיקעו בהתנדבות לשמירת הסדר. טרזן נעלם בעת שנסע להילחם במלחמת האזרחים בספרד. חבורת הג'ונגל לא נעלמה.

לפני 13 שנה התארגנה חבורת צעירי הפקר שנשאה את אותו השם, ואשר קבעה את עצי ג'ורניה כמקום מיפגש ותכנון משעים. התוכנית החדשה. תלאביב התפת' חה, קמו בה בניני פאר, בתריקולנוע מי דרגה ראשונה. ג'ורניה נשאר כפי שהיה. רק המושבים שבו הוחלפו שלוש פעמים במשך השנים. לפני שנתיים הושקעו 80 אלף ל"י בשיפור המקום. לא היה צורך בזה. ג'ורניה משך המונים בחודשי החום. היה ברור כי מיתקן קולנועי זה לא יוכל להישאר לעד במצב זה. לפני שבוע שנים ביקר יעקב דוידון בארצות הברית. הוא הצליח לגייס כמה בעלי הון, תיכנן להקים במקום — בהסכמת יורשיו של ירחו ש' נפטר בינתיים — גרדישחקים במימדים אמריקאיים. אולם ממש ברבע האחרון הת' חרט אחר היורשים והתכנית בוטלה.

השבוע גילחה חברת רסקו, המייצגת את יורשיו של ירחו, כי גויס הון של מיליון וחצי דולאר וכי בקרוב יוקם במקום בנין חדש בן 14 קומות. לפי התכנית היה ה' בנין מרכז מסחרי, שיכלול קולנוע, קפה ב' גובה 40 מטר וכבישים תתקרקעים. היחידים שלא התפעלו מתכנית זו היו יעקב דוידון וחיים סלר, חתנו. כדירים קבועים של המקום, היתה להם זכות חוקה

עליו. הם היו מוכנים להחיר את הקמת הבנין, בתנאי שיסגרו באולם קולנוע באר תו בנין, דרישה צודקת לכל הדיעות. רסקו לא ראתה את הדישה כצודקת. הם הציעו לתת לשוכרי ג'ורניה אולם ב' בנין, עביר כסום של 350 אלף לירות, סכום בו אפשר להקים בנין קולנוע שלם. כשלא נתקבלה ההצעה, סירבה רסקו לקבל את שכר הדירה, ניסתה לגייס את דעת ה' קהל והעתונות לנישול דוידון מהמקום.

חויסמאן

קבלת פנים מאורגנת

תזמורת פועלי שירותי נמל מאוחדים תק' עה בתצורות ככל כוחותיה. היא ניגנה מארשים צבאיים למאה לובשי חולצות כחר לות ועונדי סמל המגורה על תולדותיהם, שהגיעו בשעות הצהריים של יום רביעי ש' עבר באוניה התורכית מרומה. ממסע ששה שבועות לפסטיבאל הגוצר במוסקבה. מאה צעירים אחרים עמדו על סיפון ה' אוניה, כשהם מסתכלים בעינים חרות אל הנעשה ברציף שלפניהם: עשרות פועלי נמל, בבגדי עבודה, התנפלו על קרוביהם של אותם צעירים, היכו אותם באכזריות. הצעירים בחולצות הכחולות, הסתכלו ב' מחזה כאילו אין הוא נוגע להם. הם וקרר ביהם התאספו באולם המכס הגדול, שחו גזוז והקשיבו לנאום אחר נאום, שהועברו ברמקולים אל התגרה שבחוף. בנאומים הק' פידו הדוברים, ראשי המשלחת של מסא'י, אחרות העבודה ומפ'ים. להבליס נקודה חשר בה אחת: "מקי' השמיצה את המדינה ב' חו"ל. חברי המשלחת הקומוניסטית סיפ' רו ליהודי מוסקבה שבקיבוצים יש מחלות מין ורשחיות מינית. אנחנו עוד נרבה לספר על בגידתה של מקי'..." כשנתבקשו לה' צביע על מי שאמר דברים אלה, הבטיחו הדוברים לעשות זאת כעבור שבוע.

"אתה מקיבוק?" בחוף נמסכו ה' מכות. פועלי המוסך של חברת שירותי נמל מאוחדים שוחררו עוד בשעות הב קרו; מאר' גנים הבטיחו להם חמש ל"י לכל שעה, ושחרור מעבודה לכל אותו יום. תפורת כל אלה, היה על הפועלים המוסחים לעסוק במלאכה קלה מא ד: להכות בק מוניסטים. הארגון היה קפדני מאוד. אישי המשלחת הציונית וקרוביהם רוכזו באולם המכס, אליו נכנסו בעזרת רשינות מיוחדים שחולקו להם בידי הנהלת המשלחת. בחוף, חיכו הכרונים בקוצר רוח, עד שחברי המשלחת הציונית עזבו את הנמל. ככל זאת לא הצליחו להבדיל בכל המקרים בין ציונים לקומוניסטים, התנפלו באכזריות על מזכיר החטיבה הצעירה של מפ"מ בחיפה, אליעזר בוכני, היכוחו בידת סוריה. "אתה מק בוק?" שאל הבריון לפני שהרים את המקל. "היה ש'מח כאן?" גם המשטרה, הכפופה בחיפה ישר לאבא חושי ולאמלוגי, ידעה את תסקידה בדיוק. מכוניותיה הגיעו לנמל באיחור של רבע שעה, חנו ברציף מבלי שהשוטרים ירדו אפילו אל התגרה. קצין, בעל מצחית כסף, קרא לשוטרים שדאגו להוריד את מספריהם: "לא לאסור אף אחד. רק להרחיק אותם מן הנמל." לא היה ספק את מי צריך להרחיק. פועלי הנמל נמצאו במקום עצודתם; השוטרים הבינו כי מפירי הסדר הן משפחות החוורים. כל מי שסמג אבן בראשו או ידית של סוריה על פניו, גורש מהנמל בידי ה' שוטרים, הופקר למקלות הבריונים. עץ שטר ללא מספר למילדת הקטישה הדסה מזלדרבגו, רבע שעה לפני שהחלו הככות: "אל תעמדי כאן, תכך יהיה שמח." מארגני המכות נהנו מחסות המשטרה. שני הגברים הצעירים, אחד כמשקפי שמש, שני בחולצה תכלת, שהצביעו את מי צריך להכת, הסתובבו בחופשיות בין השוטרים, שוחחו עם הקצנים בידידות. לבסוף, נגמר הכל. אחרוני החוורים יצאו את הנמל בחסות מכונית של שוטרים. ה' בריונים פנו לקינטט בגר, בית הקפה ה' מפורסם של חיפה התחת. שם חיכו להם ארוחה, משקאות וחמש ל"י לכל אחד.

משטרה

דוגמת המפקד

פסק הדין במשפט עמוס בן גוריון נגד שרות המתנדבים הגיע גם לאוזניו של סמל ב' אפרים אבוין, הוא הגיידת של הנפה הצפונית בתלאביב. סמל התרשם כל כך מהנפתת מפקדו, המפקח הכללי יחזקאל סהר, באותו משפט, עד שבבאו להעיד בפני שופט השלום דב זוהר לא זכר את האמת